12de JAARGANG
No. 1762

De Arubaanse Courant

WOENSDAG
21 OCTOBER
1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Telef. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277.

Amerikaans soldaat in rood gevangenkamp bedacht zich

De neutrale bestandscommissie, in het bijzonder belast met de bewaking van de gevangenen, welke niet wensen te repatriëren, heeft gisteren bekend gemaakt, dat de die tot dusver de voorkeur had gegeven aan een verblijf in communistisch gebied, zich heeft bedacht en gevraagd heeft naar Amerika te mogen repatriëren.

Het Amerikaanse hoofdkwartier maakte bekend, dat er geen strafvervolging tegen Dickenson zal worden ingesteld, tenzij mocht blijken, dat hij het lot van andere Amerikaanse gevangenen benadeelde.

Aruba kan wel wachten

△ Zondag, op weg naar het strand, passeerden wij voor de politiepost van Noord een stationwagen, waarvan de deuren met ijzerdraadjes op hun plaats moesten worden gehouden en die er in het algemeen zo onbetrouwbaar uit zag, dat we een grote boog rond dit vehikel maakten. Nog groter werd onze verbazing, toen wij zagen, dat deze wagen een D-nummer droeg en... en tot het rijdend materieel van de politie behoort.

Onze nieuwsgierigheid was daarmee geprikkeld en wij zijn gisteren de verschillende politieposten eens langs gereden om te gaan kijken naar de toestand, waarin het rijdend materieel verkeert. Het was een weinig verheffend beeld, dat wij kregen. In Oranjestad zowel als op Sint Nicolaas zagen wij politiewagens, die afgekeurd moeten worden en mogelijk al afgekeurd zijn. De auto van de recherche in Oranjestad valt van ellende bijna uit elkaar en het interieur is zodanig, dat iedere inzittende gevaar loopt met een pantalon vol winkelhaken het voertuig te verlaten. Over het algemeen verkeert het wagenpark van een dienst, waarvoor goede, betrouwbare vervoermiddelen een eerste vereiste zijn, in zeer deplorabele, rammelende toestand.

Wij hebben er de landsbegrotingen eens op nagekeken en vroegen ons met verbazing af wat er geworden is van de vier auto's, waarvoor op de begroting 1953 (wij menen in Juli) gelden gevoteerd werden. Zou de politie deze nieuwe wagens in zo korte tijd tot wrakken hebben afgereden?

Bij navraag is ons gebleken, dat integendeel, door de politie met de grootste omzichtigheid met de auto's wordt omgegaan. De vier nieuwe wagens zijn nog steeds niet gearriveerd, zodat men met het oude materieel zo goed en zo kwaad als het gaat moet voortsukkelen.

Een zeer ongewenste toestand, als ge het ons vraagt. Waarom heeft de landsregering nog steeds geen uitvoering gegeven aan de uitdrukkelijke wens van de Statenleden? Zijn er op ons goede Aruba geen uitstekende automobielen te koop? Dat laatste kunnen we niet geloven, zodat we helaas moeten constateren, dat de regering door haar vreemde handelwijze blijk geeft van een merkwaardige opvatting van het budgetrecht der Volksvertegenwoordigers.

Het is te hopen, dat de put niet zal worden gedempt, als het kalf verdronken is en dat de Regering nu met spoed zal handelen. Aruba mag hier niet worden achtergesteld, al beschouwt de regering het blijkbaar nog altijd als een achterhoek van het land, die rustig kan wachten. Indien er tengevolge van de slechte toestand van het rijdend materieel van onze politie straks ongelukken mochten gebeuren (en de statistiek wijst uit dat het aantal ongevallen in de laatste maanden van het jaar altijd sterk toeneemt, zodat de politie het dan nog drukker krijgt dan normaal), dan zal de regering ten volle verantwoordelijk zijn.

Het geld voor nieuwe wagens is gevoteerd, de Arubaanse autohandelaars zijn in staat wagens te leveren. Waar wacht de regering dan nog op?

Engelse bladen noemen Westelijke taktiek inzake Triëst een blunder

Wordt Churchill te oud?

LONDEN. - De correspondent van Aneta seint: De jongste bijeenkomst der ministers van buitenlandse zaken van de Westelijke Grote Drie heeft slechts zeer bescheiden positieve resultaten opgeleverd. Daarover is iedereen het hier in Londen eens. Als men de Britse bladen leest - en die behoren tot de best geïnformeerde in de wereld - dan valt het in de eerste plaats op, dat de plotselinge beslissing van Amerika en Engeland om zone A van Triëst aan Italië af te staan, als een grote blunder wordt beschouwd. Met de deskundigen van het Foreign Office, met wie wij hier spraken, geloven wij, dat deze beslissing achteraf ook betreurd wordt door de ministers zelf.

Dulles is taetloos

Het zou echter onbillijk zijn, zoals overigens sommige Britse bladen doen, de schuld hiervan uitsluitend op de rug van Foster Dulles te schuiven, hoezeer men ook overtuigd kan zijn, dat diplomatieke taet niet zijn sterkste eigenschap is. Eden heeft de beslissing volledig ondersteund en houdt er tot op dit ogenblik aan vast. Er is nu door de drie ministers een uitnodiging gericht aan Italië en Joegoslavië om een conferentie over deze kwestie te houden en het lijkt erop of de Grote Drie zich dan zullen bevinden in de positie van de big Amist, die met zijn beide vrouwen tegelijk aan tafel moet zitten.

Prettig zal de ontmoeting bepaald niet zijn, als zij tenminste doorgaat, want ook dit is onzeker. Oorspronkelijk zouden de drie ministers reeds Zondagmiddag de bijeenkomst hebben beëindigd. Het werd echter ongeveer 5 uur in de middag, omdat men al maar wachtte op een antwoord uit Rome en Belgrado op het voorstel tot de conferentie over Triëst. Dat antwoord kwam echter niet en toen is men maar opgebroken om de rest langs de gewone diplomatieke weg te behandelen. Men ging dus naar Downingstreet 10 om bij Churchill te dineren. Tijdens dit diner werd nog wel over de politiek gesproken. Zo wist men in Londen te vertellen. Churchill zou namelijk weer met zijn geliefde idee voor de dag zijn gekomen om persoonlijk naar Moskou te gaan om daar collega Malenkof te ontmoeten en een einde te maken aan de koude oorlog. Foster Dulles heeft zich daartegen verzet en boze tongen beweren, dat dit verzet het Britse kabinet zeer aangenaam was, want de oude staatsman schijnt niet geheel helder van geest meer te zijn.

Zo gaat het verhaal in Londen - en in kringen, die het weten kunnen - dat toen Stevenson enige tijd geleden in Londen was op terugreis naar Amerika, hij door Churchill te eten werd gevraagd. Stevenson nam de uitnodiging aan, maar hij was tevoren vriendelijk gewaarschuwd, dat de premier een dagje ouder werd en dat men hem dus niet alles kwalijk moest nemen. In het begin van het diner tikte Churchill tegen zijn glas en nam het woord. Zijn toespraak was geestig, gevat en briljant en maakte op Stevenson grote indruk. Hij zei tegen zijn buurman: „Het valt nogal mee met die ouderdom". Bijzonder pijnlijk werd het echter, toen Churchill een kwartier later opnieuw het woord nam en dezelfde toespraak afstak en weer een half uur later nog eens.

Het is dus geen wonder, dat de Westerse bondgenoten wel even aarzelen, als Churchill voorstelt om persoonlijk naar Moskou te gaan. Men houdt het hart vast, dat hij afspraken zal maken, waarvan niemand tevoren op de hoogte is en die achteraf door niemand kunnen worden gehonoreerd. Men is er dan ook in Londen van overtuigd, dat Churchill over enkele maanden, als Eden weer ten volle zal zijn hersteld, zijn ambt zal neerleggen en aan Eden overgeven.

Intussen is er weer een nota aan Moskou overhandigd met het voorstel om nu op 9 November in Lugano te komen praten over Duitsland en Oostenrijk, maar niemand heeft veel vertrouwen, dat Moskou thans gunstiger zal reageren dan de eerste maal. Het initiatief van Churchill tot een „top level talk" zonder agenda bestaat nu eenmaal en de Russen kunnen elk alternatief afwijzen, zolang zij weten, dat Churchill's voorstel wel in de ijskast is gezet, maar niet vernietigd.

Opmerkelijk was ditmaal de rol, die Duitsland, ofschoon niet aanwezig op de conferentie der Grote Drie, speelde. Het conceptantwoord aan Moskou was tevoren aan Adenauer voorgelegd en door hem was het aanvankelijke plan om met het aanbod van garantiever-

(Vervolg op pag. 4)

Jagan's reis werd vertraagd

Het KLM toestel, waarmee dr. Jagan en zijn partijgenoten de reis naar Europa maken, ondervond gisteren enige vertraging, toen de gezagvoerder van de verkeersleiding op Schiphol (Amsterdam) opdracht kreeg door te vliegen naar Frankfort, in verband met slechte weersomstandigheden in Amsterdam. Dr. Jagan bracht de nacht in Frankfort door en reisde vanmorgen via Amsterdam naar Londen.

DEMOCRATISCHE SENATOR VEROORDEELT POLITIEK INZAKE TRIEST

De invloedrijke Amerikaanse (Democratische) Senator Russell heeft ernstige critiek geuit op de politiek ten aanzien van Triëst. Hij noemde het optreden van Dulles een ernstige blunder, die door een Democratische regering nimmer gemaakt zou zijn.

Men had moeten voorzien aldus Russell, dat Joegoslavië heftig zou reageren en dat door deze politiek twee goed door de Amerikanen bewapende legers, het Italiaanse en Joegoslavische, scherp tegenover elkaar zouden komen te staan. De politieke koers had pas vastgesteld moeten worden, nadat men binnenskamers overeenstemming had bereikt met Tito en Pella.

Zonegrens van Triëst omzoomd met bajonetten

Veiligheidsraad hoopt op onderhandse regeling

***ROME.** - Langs de 145 km lange grens tussen Italië en Joegoslavië staan thans drie Italiaanse en drie Joegoslavische divisies tegenover elkaar. De Italiaanse troepen zijn nog versterkt met afdelingen keurtroepen der Alpenjagers.*

De Veiligheidsraad besloot het debat over Triëst uit te stellen op voorstel van Columbia, in verband met een nieuwe poging van de Westelijke Drie om een oplossing voor het probleem Triëst te vinden. Besloten is thans om het debat over Triëst op 2 November a.s. te houden.

Uit Washington wordt gemeld, dat minister Foster Dulles op een persconferentie heeft medegedeeld dat de voorbereidende maatregelen voor de evacuatie van de Amerikaanse en Britse strijdkrachten uit Triëst inmiddels zijn genomen. Hij zeide nogmaals dat noch Engeland, noch Amerika er aan denken om terug te komen op het besluit om hun strijdkrachten uit zone A van Triëst terug te trekken en zone A aan de Italianen over te dragen. Er worden thans - aldus Foster Dulles - voorbereidende onderhandelingen gevoerd met Italië en Joegoslavië om de mogelijkheid van een vijf mogendheden conferentie over Triëst te onderzoeken.

De Veiligheidsraad werd het met algemene stemmen eens over de redactie van de agenda, zoals door Griekenland is voorgesteld.

De tekst luidt thans:

1. Palestijnse kwestie; 2. Het nakomen en handhaven van de algemene wapen - stilstandsovereenkomst met speciale verwijzing naar de recente daden van geweld en in het bijzonder naar het incident te Kybia op 14 October; 3. het rapport van de chef van de bestandscommissie in Palestina.

L.E.C. VRAAGT VRIJE MIDDAG OP 24 DECEMBER

Een van de punten van de agenda voor de komende besprekingen tussen L.E.C. en Lago Directie is een verzoek om in verband met het feit dat Tweede Kerstdag op Zondag valt, de 24ste December aan te merken als een Zaterdag en de middag vrijaf te geven aan die employees, die normaal op Zondagmiddag vrij zijn.

OOK ISRAEL DIENT KLACHT IN BIJ DE VER. NATIES

NEW YORK. Israël heeft gisteravond formeel een aanklacht ingediend bij de Veiligheidsraad tegen de beweerde schendingen van de bestandsovereenkomst door de Arabische staten.

Jordanië wordt beschuldigd van voortdurende schendingen door aanvallen van Jordaanse strijdkrachten op de burgers in Israël. De Arabische Staten — aldus de aanklacht — deden voortdurend pogingen om de spanning te handhaven en de veiligheid in het Nabije Oosten te ondermijnen.

OPSTELLING NEDERLANDS HOCKEYTEAM

'S GRAVENHAGE. De samenstelling van het Nederlandse hockeyelftal heren, dat 25 October te Zeurich tegen Zwitserland speelt, ziet er als volgt uit: doel: Mulder van Amsterdam; achter: Derckx van Venlo en Drijver van Togo; midden. Seelen van Venlo; Loggere van Laren en Ancion van Kampong; voor: Tilenius van Togo; Bouwman van B.M.H.C.; Kruize van H. IJ. C.; Van Beaumont van Togo en Van Heel van H.IJ. C.

Britse regering noemt Jagan's beleid „rampzalig" voor Brits-Guyana

LONDEN. De Britse regering heeft gisterenavond verklaard dat de Progressieve Volkspartij in Brits Guyana de gestandariseerde „stap voor stap" techniek volgde waarmede de communistische partijen in andere delen van de wereld aan de macht zijn gekomen.

In een officieel rapport aan het Parlement geeft de regering een beeld van de „rampzalige" toestand, die leidde tot de schorsing van de grondwet en het zenden van oorlogsschepen om een mogelijke communistische staatsgreep te verhinderen.

Het rapport beschuldigt Dr. Jagan en de andere ministers er van in Brits Guyana rassenhaat te hebben verspreid en de trouw van de politie evenals trouwens de gehele zakengemeenschap te hebben ondermijnd.

Twee ministers reisden met mevrouw Jagan de diverse plantages af om tot staking aan te zetten, waardoor het economische leven werd lamgelegd. Er werd namelijk gepoogd een algemene staking te organiseren.

SURINAAMSE STUDENTEN PROTESTEERDEN TEGEN BEKROMPENHEID VAN DE PERS

AMSTERDAM. De afdeling Amsterdam van de Surinaamse studentenvereniging in Nederland deelde aan het A.N.P. mede:

„Naar aanleiding van de persstemmen uit Suriname in verband met de resolutie zal de afdeling van de Surinaamse studentenvereniging in een spoedvergadering bijeengekomen om haar standpunt te bepalen. Het bestuur betreurt, dat de pers geen critiek heeft weten te leveren op de inhoud van de gewraakte resolutie, doch zich tevreden heeft gesteld met een ontoelaatbare bedreiging van zonen van het volk, wier ouders ook belasting betalen. Het bekrompen standpunt ten aanzien van de plaats van de student in de maatschappij beschouwt het bestuur als een overblijfsel van de koloniale mentaliteit, waarvan de betrokken redacteuren zich niet hebben weten te bevrijden".

Aldus de afdeling Amsterdam der Surinaamse studentenvereniging.

Van Dit en Dat

IK ZAG, IK ZAG, wat jij NIET zag, zei die Elizabeth van ons gisteren, nadat zij ons artikeltje had gelezen over de airconditioning van Whitfield's paskamers en daarmee gaf ze dan te kennen, dat mannen niet moeten oordelen over zaken, die vrouwen aangaan...... Het lijkt naar niets......, aldus het commentaar van onze (betere) helft. Je had de dames moeten vertellen, dat er nu drie paskamers klaar zijn en dat nog een vierde wordt ingericht. Wat mij, aldus Elizabeth, opviel was de zachte kleur geel van de gordijnen en de praetische inrichting van de paskamers. De airconditioners, twee in getal, zijn elk ¾ P.K. sterk en werden geleverd door de firma Vizna.

En als je toch over WHITFIELD's DAMES-AFDELING schrijft, moet je er meteen nog aan herinneren, dat men geen betere adviseur kan vinden op het gebied van damesmodes dan Mevrouw Whitfield. Dat is nog eens een zakenvrouw met verfijnde smaak. Geen wonder dat de etalages er altijd zo verzorgd uitzien en dat de keuze er zo groot is. De Heer en Mevrouw Whitfield gaan elk jaar, om de beurt naar Amerika om zich daar op de hoogte te stellen van het allerlaatste op het gebied van de damesmode. Het was altijd prettig kopen, aldus onze spionne......, maar nu, met de airconditioning is het een „uitje" geworden bij Whitfield te winkelen in luchtgekoelde omgeving. We hebben toen „Amen" gezegd en ons vast voorgenomen onze wettige ega er op uit te sturen, elke keer, als er iets te beleven valt op damesmodegebied......

—o—

ONZE GELUKWENSEN gaan morgen uit naar de Eerw. Zuster Johanna M. U. Damen, verpleegster in het San Pedro Hospitaal, die morgen jarig is. Wij wensen haar een prettige dag en nog vele gezegende jaren.

POLITIE TIKTE ONTEVREDEN WERKNEMERS OP DE VINGERS

Tweemaal werd gisteren de hulp van de recherche ingeroepen wegens vreemd optreden van werknemers. Bij de directie van een onzer grote werkgevers was een anonieme brief binnengekomen, waarin de naam van een der werknemers in ernstige mate beklad werd. De politie onderzocht de kwestie en het bleek dat de brief was geschreven door een andere werknemer, die hoopte door het bekladden van zijn collega promotie te maken. Tegen de schrijver van het beledigend stuk is Proces Verbaal terzake smaadschrift opgemaakt.

* * *

Tegen een werkgever, die vreesde ontslagen te worden en daarom overging tot het vernielen van een koelinstallatie en het verduisteren van goederen, werd eveneens Proces Verbaal opgemaakt. De man kan slechts verduistering ten laste worden gelegd, omdat onze wetgeving nog een leemte vertoont van economische misdrijven. De schade, die door de man werd aangericht, beloopt tienduizenden guldens.

Stakingen bij Arabisch—Amerikaanse olie maatschappij

NEW YORK. De Aramco de Arabisch-Amerikaanse petroleum com pany heeft te New York medegedeeld, dat ongeveer 13.000 van de 15.000 plaatselijke arbeiders in Saoedi Arabie sedert Zaterdag staken uit protest tegen de arrestatie van verscheidene arbeiders die gepoogd hebben een vakvereniging op te richten.

De staking is het hoogtepunt van een onrust, die reeds verschillende maanden duurt en hoofdzakelijk veroorzaakt is door een wet in Saoedi Arabie, die het oprichten van vakorganisaties verbiedt.

De olieproductie is niet onderbroken geweest.

Rust weergekeerd

Arabische soldaten, die de olieinstallaties in Al Hassa, een deel van Saoedi Arabie, bewaken, zijn er in geslaagd nadat de uitzonderingstoestand was afgekondigd, een einde te maken aan de ongeregeldheden in dit gebied. De betogers hadden voertuigen van het Amerikaanse leger aangevallen. Twintig procent van de arbeiders bij de olieinstallaties, die vijf weken geleden eisten dat zij op soortgelijke voorwaarden te werk zouden worden gesteld als de Amerikaanse arbeiders, zijn Maandag weer aan het werk gegaan.

Amerikaanse diplomaten hebben gisteren te Washington verklaard, dat er geen enkele inlichting is ontvangen, waardoor zij de berichten zouden kunnen bevestigen, inhoudende, dat de Amerikanen order gekregen zouden hebben in hun kampementen te blijven.

Heropening Venezolaans—Nederlands handelsoverleg

Ook bespreking Antilliaanse rechten

CARACAS. Hr. Ms. gezant te Caracas, Dr. H. Riemens, die dezer dagen uit Nederland, waar hij zijn vacantie heeft doorgebracht, in Caracas is teruggekeerd, heeft medegedeeld, binnenkort besprekingen met het Venezolaanse ministerie van Buitenlandse Zaken te zullen openen om verandering te dat sinds 1922 tussen Nederland en Venezuela van kracht is, aldus meldt „The Caracas Journal". De huidige overeenkomst, aldus Dr. Riemens, zal niet hernieuwd worden, daar zij verouderd is en niet past in de hedendaagse handelsbetrekkingen tussen beide landen. Dr. Riemens beoogt geen louter handelsverdrag tot stand te brengen, doch iets in de aard van een gecombineerd handels- en cultureel verdrag.

De gezant stelt zich ook voor een clausule over „meest begunstigd land" in de voorgenomen nieuwe overeenkomst te doen opnemen. Andere bepalingen moeten de invoerrechten regelen, welke op enkele Nederlandse goederen hoger liggen dan die, welke betaald worden door landen, die overeenkomsten van recentere datum hebben gesloten.

Voorts zal Dr. Riemens de opheffing bepleiten van de zgn. Antilliaanse rechten", die een hindernis vormen voor de handel tussen de Nederlandse Antillen en Venezuela. In een andere bepaling zal de medewerking van Venezuela in de strijd tegen de smokkelhandel worden neergelegd.

De onderhandelingen zullen tegen het einde van October aanvangen. De overeenkomst, die in ontwerpvorm reeds gereed is, hoopt men omstreeks het einde van dit jaar gereed te hebben.

Commentaar:

Beroep op Europese publieke opinie

Terwijl in Den Haag voor de tweede maal een congres bijeenkomt van de Europese beweging, is in Rome het beraad over de Politieke Gemeenschap ten einde. Over deze besprekingen, die sinds 22 September in de Italiaanse hoofdstad worden gevoerd, is niet zo heel veel ruchtbaar geworden.

Op zich zelf is dat niet zo verbazingwekkend. Het overleg had immers plaats tussen zes vertegenwoordigers van de ministers van Buitenlandse Zaken, op wat dus in de taal van het vak „technisch niveau" heet. Politieke beslissingen konden er niet worden genomen. Die blijven voorbehouden aan de zes ministers zelf, die daartoe zeer binnenkort, als het oorspronkelijk tijdschema tenminste wordt aangehouden, hetgeen twijfelachtig dreigt te worden, in Den Haag bijeen zullen komen.

Daarmee is allerminst gezegd, dat wat er de afgelopen weken tussen de zes delegaties in Rome werd besproken eigenlijk dus niet zo belangrijk was. Dat was het ongetwijfeld wel. Wilde er enige kans bestaan, dat de ministers op hun conferentie ten aanzien van de politieke aaneensluiting van West-Europa spijkers met koppen zouden kunnen slaan, dan moest het overleg in Rome daartoe de weg banen, en daartoe uitlopen op een overeenstemming op de hoofdpunten.

In hoeverre dat werkelijk het geval is geweest, valt voor de buitenstaander op dit ogenblik moeilijk te beoordelen. Op het Plein heeft een officiële zegsman gezegd dat de geest der conferentie „een zekere mate van optimisme" wettigt. Een verrukkelijke formule, die in werkelijkheid voor wie in deze geheimtaal min of meer is ingewijd alleen betekent dat er althans geen hopeloos verschil van inzicht aan de dag is getreden.

Dat alles nog lang niet in kannen en kruiken is blijkt wel uit de toevoeging van deze officiële (gematigde) optimist, dat hij deze blijmoedige opvatting is toegedaan „ondanks alle nog bestaande meningsverschillen". Hier ligt naar onze overtuiging het zwaartepunt. Het voornaamste resultaat van de besprekingen zal dus vermoedelijk zijn een inventarisatie van de punten, waarop men het eens is geworden, maar vooral ook van die, waarop de meningen verdeeld waren, verdeeld zijn en, vrezen wij, voorlopig verdeeld zullen blijven.

Zoals men weet ligt sedert dit voorjaar een ontwerp-statuut voor een Europese Politieke Gemeenschap ter tafel. Opgesteld door een daartoe uit haar midden aangewezen werkgroep werd het in de afgelopen zomer aanvaard door de z.g. Vergadering ad hoc, het speciaal voor dit doel met negen leden uitgebreide parlement van de Kolen en Staal Gemeenschap.

Dit ontwerp is, naar men moet hopen, door de zes betrokken regeringen naarstig bestudeerd en heeft ongetwijfeld in Rome het middelpunt gevormd van het technische overleg. Dat blijkt ten overvloede ook uit het feit, dat een aantal leden van bovenbedoelde werkgroep, parlementariërs dus, bij de conferentie op bezoek zijn geweest om een aantal vragen, die bij de delegatie waren gerezen over het ontwerp, te beantwoorden en in het algemeen opzet en bedoeling ervan nader toe te lichten.

Het zijn kennelijk twee groepen problemen geweest, die in Rome in het bijzonder de aandacht hebben gehad. In de eerste plaats de meer constitutionele, zo men wil: institutionele, d.w.z. die, welke betrekking hebben op de verschillen de organen van de te stichten Gemeenschap in hun samenstelling en onderlinge samenhang. Vervolgens bepaald niet minder belangrijk, die met betrekking tot de bevoegdheden van de Gemeenschap in het algemeen, op politiek en vooral ook op economisch terrein.

Uit de vrij schaarse berichten in de buitenlandse pers hebben wij de indruk gekregen, dat er niet in alle hoofdsteden even heldere denkbeelden bestaan over deze beide complexen van vraagstukken.

Met name wat betreft het werkterrein van de Politieke Gemeenschap is men blijkbaar niet tot klaarheid gekomen. Wat zou haar verhouding moeten zijn tot bestaande of, naar wij hopen, spoedig in het leven te roepen gemeenschappen, zoals die voor Kolen en Staal en de E.D.G.? Zij moet die twee kennelijk „omsluiten" of „overkoepelen", maar hoe?

Moeten er in de bestaande verdragen wijzigingen worden aangebracht teneinde de politieke gemeenschap een reële inhoud te geven, of wil men zich tevreden stellen met iets, dat op de keper beschouwd, toch weinig anders is dan een façade? En als men dit laatste niet wil, op welk terrein moeten dan de bevoegdheden liggen?

In Nederland is over al deze vragen in ambtelijke kring, misschien wel eens met vaderlandse zwaar-op-de-handsheid, maar in ieder geval serieus nagedacht. Het is, zacht gezegd, twijfelachtig of dat overal elders wel in even sterke mate het geval is geweest. Wanneer de besprekingen in Rome alle betrokkenen ertoe dwingen zich van deze problemen werkelijk rekenschap te geven en ze dóór te denken, dan hebben zij alleen daardoor al een verheugend resultaat opgeleverd.

Mits — en dat is een heel belangrijk mits — dit alles gedragen wordt door een warm geloof in de noodzaak van de Europese eenheid, óók op politiek en economisch gebied. Door de vaste wil deze problemen aan te vatten om ze tot een oplossing te brengen, en niet om telkens weer nieuwe hinderpalen op de weg naar die eenheid op te werpen. Door het inzicht, de visie, dat Europa's behoud in die eenheid gelegen is, en dat zij derhalve moet worden tot stand gebracht.

Niet alleen, misschien niet eens vooral, omdat op dit ogenblik een militaire aaneensluiting van alle vrije volkeren een levensvoorwaarde is. Dat is natuurlijk waar, maar daarvoor kan men zich ook andere vormen van samenwerking denken, de NATO bijvoorbeeld. Maar omdat in onze dagen kleine politieke economische eenheden voor onze ogen bezig zijn een anachronisme te worden, omdat de toekomst voor Nederland en de omliggende landen alleen als zij samengaan in Europese zin perspectief biedt.

Niemand die ter zake kundig is zal er wel helemaal gerust op zijn, dat deze overtuiging ook in de regeringskringen gemeengoed is. In de partnerlanden evenmin als in ons eigen land. En daarom is het goed, is het bijna een symbool, dat na het ambtelijk overleg der technici in Rome en vóór de politieke beslissingen der ministers, in de komende dagen in Den Haag de Europese beweging de kans krijgt een krachtig beroep te doen op de Europose publieke opinie, die uiteindelijk over de besluiten van ministers beslist.

Het eerste Europese congres in Den Haag gaf in 1948 de stoot tot de oprichting van de Raad van Europa, en bij alle critiek die men op Straatsburg hebben kan, niemand zal durven ontkennen, dat het voor Europa een politiek knooppunt is geworden van zéér grote betekenis.

Wat kan men dus beter wensen, dan dat dit tweede congres, ook nu op een kritiek ogenblik in de ontwikkeling van Europa bijeengeroepen, er krachtig toe zal bijdragen op korte termijn de politieke aaneensluiting van Europa in een reële gemeenschap te verwerkelijken? (Parool)

Onenigheid in Jagan's machtige partij

GEORGETOWN. Gematigde elementen van de Progressieve Volkspartij hebben vandaag een ultimatum gesteld aan de extremistische vleugel onder leiding van mevrouw Janet Jagan en Sidney King, aldus verluidt in kringen, die nauw contact onderhouden met de P.V.P.

Het ultimatum, dat terstond na het vertrek van Dr. Jagan naar Londen werd opgesteld, eist, dat mevrouw Jagan onverwijld de algemene raad der partij bijeenroept, daar de gematigden anders in een verklaring aan de pers de extremisten „aan de kaak zouden stellen". Zodra Jagan en Burnham naar Londen waren afgereisd, hadden aanhangers van Burnham, die zich bij afwezigheid van Burnham onder leiding van Ashton Chase hadden gesteld, stappen genomen om de macht in de partij over te nemen.

Men meent eveneens te weten, dat Burnham en Jagan in Londen ieder hun gang zullen gaan, hoewel dit zou afhangen van de loop der gebeurtenissen. Toen Burnham uit Georgetown wegging, lag het in zijn bedoeling ieder contact met de communisten in Londen te vermijden en zich op het standpunt te stellen, dat hij eenvoudig een „anti-kolonialist" was en overigens de uitslag zou afwachten van de „staatsgreep" van zijn aanhangers in de partij.

Het zij echter volgens genoemde kringen opgemerkt, dat de leiders van de P.V.P. veelvuldig van gedachten en tactiek zijn veranderd.

MET VACANTIE

Gisteren scheepten zich tal van vacantiegangers in aan boord van de Willemstad, welke onder commando van Kapitein W. F. van den Burgt tegen het middaguur „de kust op ging". Voor een rondreis, met Aruba als begin- en eindpunt gingen aan boord Mej. V. Degnan, de Heer en Mevrouw J. Lenhart en baby, de Heer J. Rodriguez en de Heer J. Mc. Curcheon. Met bestemming Pto Limon: de Heer H. Kock, de Heer en Mevrouw J. Faris, de Heer en Mevrouw R. Croes, de Heer Tgh. O. Croes, Mej. C. Paulina, de Heer en Mevrouw J. Dania en vijf kinderen en de Heer R. Tromp.

MEVROUW RHEE TELEURGESTELD OVER POLITIEKE KUIPERIJEN

SEOEL. President Rhee van Zuid-Korea heeft laten weten, dat zijn uit Oostenrijk afkomstige vrouw zich uit alle vrouwenorganisaties, waarvan zij ere-presidente of presidente is, zal terugtrekken, omdat zij meer dan genoeg heeft van de conflicten om de macht in deze groeperingen.

AANBESTEDING ELECTRISCHE INSTALLATIES

Voor het aanleggen van electrische installaties in verschillende gouvernementswoningen en gebouwen werd bij openbare aanbesteding als volgt ingeschreven:

1. A. Parisio: f 1900.—, 2650.—, 1726.—, 1275.—, 1790.—, 958.—, 2575.—.

2. Elinco: f 1310.—, 1805.—, 1180.—, 1070.—, 1445.—, 745.—, 2249.—.

3. K. Loonstra: f 1606.-, 2207.-, 1459.—, 1450.—, 1937.—, 1300.—, 2788.—.

4. Van der Naaten: f 1964.—, 2510.—, 1538.—, 898.—, 2047.—, 1130.—, 2997.40.

De gunning vindt later plaats.

HEER EN MEVROUW HORIGAN NAAR AMERIKA

Gisteren zijn Lago President Directeur en Mevrouw Horigan per vliegtuig naar Amerika vertrokken. De Heer Horigan zal daar enkele dienstzaken afhandelen en vermoedelijk nog enkele weken verlof doorbrengen. Hij wordt over ongeveer een maand hier terugverwacht. Tijdens zijn afwezigheid wordt zijn functie waargenomen door de Heer O. Mingus.

IN DE GEEST VAN VIVIAN

EEN SPANNEND VERHAAL

(49)

Kijk dat koperen ringetje eens... er zit wat zwart op... zeker een of ander fantasie sieraad geweest, waar het zwart afgesleten is. Ik herinner me, dat moeder ook zoiets had. Zeg Asey, dit alles, koperen ring, spelden, kettinkjes en zo... het lijkt me niet erg de moeite waard, vind je wel? Ik bedoel om te stelen".

Asey knikte.

„Maar ze deed het toch, niet?"

„Dat wil ik nu juist uitvinden", zei Asey.

„Je denkt toch zeker niet, dat ze ze in de safe wilde leggen? Dat is te gek! In een half donkere kamer lijkt het nog wel wat, maar alles bij elkaar is het heus niet veel".

„Ja, maar Talbot zegt, dat er niemand boven is geweest".

„Wat zeg je? Dat is het toppunt!".

Carol verscheen met een stukje papier in haar hand.

„Hier is het", zei ze. „Het zat bij de papieren, die ik pas geleden in bezit kreeg. Lewis heeft een duplicaat. Ik denk, dat moeder de combinatie nog wist".

Een paar minuten later kreeg Asey Talbot aan de telefoon in het huis van Colvin. Een langdurige en ingewikkelde conversatie volgde, met tussenpozen, die Betsey razend van nieuwsgierigheid maakten.

„Werkt ie nou, of werkt ie niet", mompelde ze. „Asey, weet je het nu nog niet? Werkt..."

Asey zei haar, dat de combinatie niet werkte.

„Hoe kan dat nou?" vroeg Carol verbaasd.

„Het schijnt", zei Asey, „dat je oom in het hele huis een paar jaar geleden nieuwe safes heeft laten plaatsen, tot een stalen deur voor de wijnkelder toe. Ja, Carol, ik denk, dat, hoewel je bedoeling om je moeder te beschermen zeer lofwaardig was, ze helemaal niet bij de safe geweest is".

„Asey", vroeg Betsey, „waarom ben je zo opgewonden? En welke wagen is niet gevonden? Waar hadden jij en Talbot het toch over?"

„Over een wagen", zei Asey, „die ze al lang hadden moeten vinden".

Hij wist, dat als hij Betsey het verhaal van de blonde Eda, de verdwenen wagen en zijn avonturen ging vertellen, hij in geen uren zou kunnen wegkomen.

„Het gaat zeker over het blondje", zei Betsey met griezelige helderziendheid. „Ze heeft zeker iets ergs gedaan, hè? Is Jennie nog hier?"

Jennie verscheen in de deur van de zitkamer.

„D'r is een man, die je spreken wil", kondigde ze aan. „Een min ventje. Hij zegt, dat hij Smith heet. Leo..."

Asey was bij de deur, voor ze uitgesproken had.

Leopold Smith stond op de drempel van de voordeur.

„Hoe maakt u het?" vroeg hij beleefd en hield Asey's portefeuille in de hoogte. „Ik kom u hem even terugbrengen. Het was natuurlijk erg vriendelijk van u, maar ik kan het niet aanvaarden".

Asey voelde, dat zijn ogen uit zijn hoofd puilden. Met een draaierig gevoel in zijn hoofd keek hij naar de beleefde Leopold.

„Het was werkelijk bijzonder vriendelijk", ging Smith voort. „Ik begrijp wel, u merkte, dat ik wat-eh... krap zat en u wilde mij op tactvolle wijze helpen. Maar zoveel geld van een volslagen vreemde aannemen... nee, meneer, dat gaat eenvoudig niet!"

Asey kuchte. „Wat eh... bedoelt u eigenlijk? Geld aanne......"

„U stak uw portefeuille in mijn zak, terwijl ik sliep... erg fijngevoelig, moet ik zeggen. De handelwijze van een gentleman..."

„Juist, ahem... gentleman", zei Asey. „Wilt u niet even binnenkomen?"

„O, dank u, ik heb niet veel tijd..."

„Nee, ik moet toch werkelijk er op aandringen, dat u even binnenkomt, meneer Smith", zei Asey minzaam.

Meneer Smith veegde zijn voeten zorgvuldig af aan de mat, waardoor hij zich gunstig onderscheidde van Hector Colvin, die dit niet nodig had gevonden.

„Komt u binnen", zei Asey. „Mag ik u even voorstellen: mevrouw Porter en juffrouw Garth, de vorige eigenaar van Frederik, de heer Leopold Smith".

„Dat treft", zei Betsey enthousiast. „Wat zei u, om Frederik op gang te brengen?"

„Hup", zei meneer Smith. „Meneer Romano zei iets anders, iets in een vreemde taal, maar hij luistert naar 'hup' of 'hup-hup' ook".

„Dat hebben we in alle toonaarden tegen hem gezegd vandaag", zei Betsey, „maar hij reageerde niet".

„Het ligt hem aan de stem", zei Leopold. „Frederik is erg gevoelig voor stemmen. Hij hield b.v. niet van de stem van mevrouw Romano".

„Hij schijnt op de mijne ook niet dol te zijn", zei Betsey. „En zijn eten, meneer Smith..."

„Het spijt me, dat ik dit huiselijk praatje onderbreken moet, maar ik heb nog meer te doen. Bets, is dit de man, die je bijna gisteravond overreden hebt in de buurt van Hector's huis?"

„Hemel", zei Betsey, „dat weet ik werkelijk niet. Zijn stem..."

„Vroeg hij naar een olifant?", vroeg Asey.

„Ja, dat deed hij. Maar het was toch niet de stem van meneer Smith, geloof ik".

Meneer Smith keek zeer geinteresseerd.

„Wie was ik niet?" vroeg hij.

„Het lijkt me het gemakkelijkst, dat u me vertelt, waar u gisteravond tussen zes en acht was".

Prof. Jonxis voor Volksuniversiteit

Beste basis voor baby's voeding blijft moedermelk

IN VOLKSDIEET MAG MELK NIET ONTBREKEN

Precies om kwart over acht verwelkomde gisteravond voorzitter Du Maine ruim vijftig belangstellenden, die in een der lokalen van de Julianaschool kwamen luisteren naar de eerste causerie van een serie van drie, welke professor Jonxis van de Groningse universiteit hield onder auspiciën van de Arubaanse Volksuniversiteit.

Professor Jonxis toonde zich een vlot spreker, die er in slaagde zijn stof op zo populaire wijze te behandelen, dat het zeer gemengd publiek, onder wie vele zusters van het ziekenhuis en talrijke vertegenwoordigsters en vertegenwoordigers uit de onderwijswereld, van begin tot eind zeer geboeid luisterde.

Spreker ging eerst in op enkele aspecten van de voeding in het algemeen. Hadden de natuurvolken een vrij gebalanceerd dieet, voor zover dat door plaatselijke omstandigheden mogelijk was, de West-Europeaan bracht het natuurlijk dieet in de war, zodra het Westen over de wereld uitzwermde en de wereldhandel zich ontwikkelde. Het ingrijpen in het „natuurlijk" dieet werd nog intensiever, toen de industrialisatie begon door te werken en het is aan het wetenschappelijk onderzoek naar de eisen welke een gezond lichaam stelt aan de voeding, te danken; dat men langzamerhand weer tot een verantwoord dieet is gekomen en in staat is aan te geven, waar ingeslopen gewoonten strijden met de natuurlijke eisen.

Een grote weldaad voor Europa was het, toen door de ontdekking van Amerika de eerste grote cultuurproducten hun weg naar Europa en andere werelddelen vonden. Die zegenrijke producten waren de aardappel, de mais en de tomaat, terwijl nog een andere zegening (voor velen) de tabak was. Deze producten wisten in korte tijd overal door te dringen. De mais, die oorspronkelijk uit Mexico kwam, drong via Spanje, het Midden-Oosten, India en Indochina zelfs tot Nieuw Guinea door en vond daar ingang onder mensen, die overigens practisch niet in contact kwamen met andere mensenrassen en die zelfs tot op heden grotendeels in het stenen tijdperk leven.

In Europa was het vooral de aardappel, welke een belangrijke plaats ging innemen. Zolang die er niet was, leefde de West-Europeaan altijd op de grens van een vitamine-C-gebrek, welk gebrek tal van ziekten (waaronder de gevreesde scheurbuik) tot gevolg had.

Met de ontdekkingen op het gebied van het conserveren van levensmiddelen werden opnieuw tal van stoornissen gebracht in het menu, en traden een tijd lang verschillende ziekten naar voren, veroorzaakt door vitaminengebrek.

Dank zij de voedingsleer heeft men langzamerhand voor dit alles begrip gekregen en nieuwe inzichten vonden ingang. Wel blijkt, nu men de studie steeds verder voortzet, dat de voedingsleer een zeer breed gebied bestrijkt, waar nog vele problemen op oplossing wachten. Des te meer men weet, aldus de geleerde spreker, des te meer men gaat twijfelen aan eigen kennis. Zeker is het, dat elke inbreuk op het „ideale" dieet reacties veroorzaakt. Het ene voedingsmiddel beïnvloedt het andere.

Waarom eten wij?

Het kind moet eten om te groeien; de volwassene, omdat hij behoefte heeft aan energie en daarvoor brandstof nodig heeft; terwijl daarnaast nog altijd bouwstoffen nodig zijn voor de instandhouding van het lichaam. Boreling en zogende moeder zijn in het bijzonder afhankelijk van een goed dieet en elke inbreuk op de eisen van de natuur wordt hier streng gestraft.

Wat de baby in het bijzonder en elk mens in het algemeen in de eerste plaats nodig heeft is water. Verhoudingsgewijs is het waterverbruik van de baby bijzonder hoog en een tekort hier kan direct de meest ernstige gevolgen hebben. (Suiker helpt ook het vochtigheidspercentage in het lichaam op peil te houden, vandaar dat men er steeds meer toe over gaat ook in noodrantsoenen en in de voorraad van reddingsboten altijd een hoeveelheid suiker op te nemen).

Naast water zijn nodig: eiwit, vetten en koolhydraten. Eiwitten kan het lichaam zelf niet produceren. Daarom is men daarbij vooral aangewezen op dierlijke eiwitten. Baby heeft veel eiwit nodig en hiervoor is moedermelk de ideale voeding. Koemelk verschilt van samenstelling en is niet zo rijk aan eiwit en mede daarom is Professor Jonxis persoonlijk een groot voorstander van het gebruik van moedermelk. **Menige baby zou gered kunnen worden, als er tijdig voldoende moedermelk beschikbaar is en voor een land als Aruba verdient het daarom aanbeveling er op de een of andere manier voor te zorgen, dat men altijd voldoende in deepfreeze voorradig heeft. Moedermelk van èen gezonde en goed gevoede moeder bevat alle voedingsmineralen, zouten en vitaminen, die de baby nodig heeft.**

Prof. Jonxis is hoogleraar aan de Universiteit van Groningen in de voedingsleer en vertegenwoordigde bij tal van gelegenheden Nederland bij internationale congressen. De gelegenheid, die zijn deelname aan het Congres van de Wereldorganisatie van Kinderartsen in Havana bood, werd door het Curaçaose Comité tot bevordering van de Wetenschap aangegrepen, de Professor uit te nodigen voor een bezoek aan de Antillen. Op Aruba werd zijn bezoek voorbereid door het actieve bestuur van de jeugdige, maar springlevende Volksuniversiteit. Prof. Jonxis bezocht eerder congressen in New York (1947), Zürich (1950) en zal in 1956 het congres in Kopenhagen bijwonen. Volgend jaar gaat hij enige tijd naar Amerika om daar te doceren. Dit werd mogelijk door het Amerikaanse programma voor uitwisseling van docenten.

Spreker gaat dan uitvoerig in op alle andere voedingselementen, die baby en moeder nodig hebben. Om dan weer tot de moedermelk terug te keren. Voor zwangere vrouwen is een goede voeding noodzakelijk en in haar dieet mag (koe)melk niet ontbreken. Poedermelk is practisch even goed als verse melk, mits men een fabrikaat kiest waarin Vitamine-C na het dehydreren is achtergebleven of later weer is toegevoegd. — De zwangere vrouw doet er goed aan naast melk ook tenminste een of twee sinaasappelen per dag te eten. IJzer kan men aan haar menu het eenvoudigst toevoegen door middel van medicinale preparaten. **Als moeder goed gevoed en gezond is en zelf kan zogen, behoeft men zich de eerste vier maanden over de voeding voor baby geen zorgen te maken. De moedermelk voldoet in die periode aan alle eisen.**

Men zij vooral voorzichtig met bijvoeding. Na vier maanden kan begonnen worden met wat meelkost bij te voeden en dan langzamerhand van de moedervoeding af te stappen. Het is niet nodig en niet gewenst voor de moeder om langer door te gaan met het kind te voeden. Ook de moeder dient gelegenheid te krijgen om op krachten te komen. Na vijf maanden krijgt baby wat vruchtensap en na zes maanden groene groenten, aardappelen of rijst. **Groene groenten liefst vers of bevroren en pas indien dit niet verkrijgbaar is uit blik.**

Indien geen moedermelk beschikbaar is, dan kan koemelk gebruikt worden, maar men mag niet vergeten, dat dit niet dezelfde voedingswaarde heeft als moedermelk. Daarom moet het beslist verdund worden met water en moet er suiker worden toegevoegd De koemelk moet van zeer goede kwaliteit zijn, terwijl bij gebruik hiervan het goed is baby in tabletvorm vitamine-C te geven. Er zijn ook tal van preparaten verkrijgbaar die uitstekend voldoen, waarin men er naar gestreefd heeft de moedermelk zoveel mogelijk te benaderen. Karnemelk wordt in Nederland veel gebruikt en kan van harte worden aanbevolen. De baby moet ook voldoende Vitamine A krijgen; bij gebrek hieraan kunnen zich gemakkelijk tal van oogziekten ontwikkelen.

De gezondheid van baby wordt voor een belangrijk deel bepaald door de samenstelling van de voeding. Er moet voor een tekort evenzeer worden gewaakt als voor een teveel aan voedsel. **Heel dikke babies, veelal de trots van de moeders, blijken niet altijd het gezondst en sterkst te zijn. Diarrhee en braken bij kleine babies zijn altijd verschijnselen, die direct de aandacht van de dokter vereisen. Door deze verschijnselen verliest baby vaak zeer snel zoveel vocht, dat zijn toestand gevaarlijk wordt, als niet direct wordt ingegrepen.** Tegenwoordig heeft men tal van hulpmiddelen om met succes in zelfs de meest ernstige gevallen, die tot voor kort als hopeloos werden beschouwd, hulp te bieden.

Prof. Jonxis besloot zijn interessante voordracht met een aantal lichtbeelden, waarna er voor de aanwezige verpleegsters nog gelegenheid bestond tot vragen stellen.

Hedenavond houdt Prof. Jonxis zijn tweede lezing. Aanvang wederom 8.15 uur, plaats van samenkomst: Julianaschaal.

Hoe men in vroeger tijden at...

door

JAN BRUSSE

Dezer dagen ben ik naar een tentoonstelling gegaan over de voedingsleer die in Parijs erg veel belangstellenden trekt. Je kunt er precies zien welke vitaminen en hoeveel calorieen je dagelijks moet eten. De meeste mensen eten teveel vooral in Frankrijk en daarom krijgen ze allerlei kwalen, is de conclusie van deze tentoonstelling, waar het vol is als in een warenhuis op Zaterdagmiddag. Maar hoe deden onze voorvaderen het dan, die van heel die vitaminen en calorieen-leer niets afwisten? heb ik me afgevraagd. En ik ben eens nagegaan hoe de maaltijden er vroeger uitzagen. Lodewijk de Zestiende, die door ging voor een matig man at iedere morgen om zes uur voor zijn ontbijt vier coteletten, een vette kip, een paar eieren en wat ham. Daarbij dronk hij anderhalve liter Champagne. Hoe oud hij zo etende had kunnen worden heeft de Franse revolutie ons helaas belet te weten. De Zonnekoning, Lodewijk de Veertiende, heeft zijn hofhouding steeds verwonderd door zijn ontstellende eetlust. Deze koning at altijd alleen en wel in zijn slaapkamer. Een menu van hem zag er als volgt uit: vier verschillende soorten soep, een stuk kalfsvlees van twintig pond een paté van twaalf duiven, het witte vlees van zes kippen, haché van patrijzen twee kalkoenen, twee vette kippen met truffels, negen kippen, negen duiven, zes patrijzen, twee schalen jam, vier schalen compote. Nu denkt U misschien dat dit alleen maar op de Koninklijke tafel werd gezet maar dat Louis niet van alles at. Hij was volgens de kronieken zelfs ontevreden en beval dat men hem voor zijn bovengenoemde lunch, die hij om tien uur 's morgens nam nog, vier schotels wild er bij moest geven.

Daarbij dronk de koning dagelijks 5 liter wijn. Men meende namelijk in die dagen dat niets beter was voor de gezondheid dan goed eten en goed drinken. Lodewijk de Veertiende werd 72 jaar en had alleen aan het eind van zijn leven wat last van hoofdpijn en zwaarlijvigheid. Hetgeen zijn doktoren met extra wijn hebben bestreden.

In de veertiende eeuw at men aan het Franse hof nog met zijn handen. Iedereen graaide met zijn vingers in de juskom, waarin het vlees dreef. Borden waren er ook niet. Iedereen had een grote schijf brood voor zich liggen waar men zijn spijzen op legde. Na afloop werden die met allerlei heerlijkheden doortrokken schijven brood onder de armen verdeeld. Groenten at men nooit. Suiker en zout waren zo duur dat men ze per gram bij de apotheker kocht. Glazen en flessen waren er niet. Men dronk uit bekers; uit één beker werd altijd door twee personen gedronken. De wijn leek meestal op azijn, omdat men nog niet geleerd had hoe men dit edele vocht moest bewaren. De Hollanders hebben de Fransen geleerd hun koeien in kudden te houden en ze in weiden te laten grazen. De koeien van Catherina de Medici werden gewoon het bos ingestuurd om hun kostje op te halen. Een vette koe was zo'n zeldzaamheid, dat men haar, voor ze geslacht werd eerst vol trots in de straten van Parijs ging tonen. Catherina de Medici kon ook ontstellend veel eten. De stad Parijs heeft haar eens een diner met 192

Ook al hadden zijn koks nog tien gangen voor hem klaargemaakt. Bij gangen aangeboden. De koningin at van alles wat, maar is daarna toch wel een beetje ziek geworden. Zij was ook niet als Lodewijk de Veertiende die, na die verschrikkelijke diners, een brood en een fles wijn naast zijn bed liet liggen voor het geval hij eens met honger wakker mocht worden.

Met de Franse revolutie veranderen de eetgewoonten. De welgestelde mensen gaan voor het eerst in de Franse geschiedenis begrijpen wat het woord sober betekend. Keizer Napoleon interesseerde zich maar dan ook helemaal niet voor wat hij at. Hij ging aan tafel zitten en schepte van de schalen die het dichtst in zijn buurt stonden wat op zijn bord. Wat voor een combinatie dat opleverde kon hem niets schelen, schapenbout met zoetigheden, pudding met vis. Het pijnlijke was dat tafelgenoten meenden zijn voorbeeld te moeten volgen. De kleine keizer zat nooit langer dan twintig minuten aan tafel.

Vond hij dat zijn maag vol was dan schoof hij zijn stoel naar achteren en ging weer aan het werk. Iedere maaltijd dronk hij een halve fles Chambertin, zijnde grootste Bourgogne. Op zijn Russische veldtocht heeft hij vele tonnen van deze wijn meegenomen, die hij bij de ietwat overijlde terugtocht moest achterlaten. Aan het einde van de vorige eeuw heeft iemand een fortuin verdiend door te zeggen dat hij die tonnen ergens in Rusland gevonden had. De mensen vochten om een liter van deze keizerlijke en nu toch wel zeldzaam oude wijn te mogen kopen. Die wijn kwam net zo min uit Rusland als Sinterklaas uit Spanje. Maar het idee was goed gevonden.

Wanneer wij veertien dagen achter elkaar zouden eten wat Lodewijk de Veertiende van zijn veertiende tot zijn twee en zeventigste jaar dagelijks heeft gegeten dan zouden we dat zeker niet overleven. Waaruit weer blijkt dat er niets veranderlijker is dan de mens. Voor ons is het ongezond om meer dan anderhalf ons vlees per dag te eten, hoewel diezelfde Zonnekoning, toen hij eens op streng dieet was gesteld, niet meer mocht eten dan vier gebraden kippen per maaltijd.

VRIJE DOLLARHANDEL IN RIO

RIO DE JANEIRO. Op de alhier gehouden eerste deviezenveiling werden 10.000 dollar voor invoer van de eerste categorie verhandeld tegen 27.40 cruzeiro's per dollar. Alle andere geldsoorten voor de invoer van de eerste categorie werden eveneens verhandeld tegen hetzelfde equivalent. De deviezen voor de tweede categorie noteerden 31 cruzeiro's en die voor de invoer van de derde, vierde en vijfde categorie respectievelijk 41, 67 en 106 cruzeiro's per dollar.

SURINAAMS SPORTSMAN GESLAAGD VOOR CANDIDAATSEXAMEN MEDICIJNEN

AMSTERDAM. Voor het candidaatsexamen in de medicijnen is te Amsterdam geslaagd de heer E. G. Egger, in de wereld der Surinaamse studenten bekend door zijn prestaties op het gebied van de sport, in het bijzonder judo en jiu jitsu.

LANIEL'S POSITIE VERZWAKT

PARIJS. De Franse Nationale Vergadering heeft de regering van premier Laniel vandaag een morele nederlaag toegebracht door met overweldigende meerderheid te stemmen voor het houden van een debat over Indochina. Laniel had verklaard, dat de regering een openbaar debat in dit stadium niet wenselijk achtte en dat binnenkort onderhandelingen met de republiek Vietnam zouden worden gehouden.

De Strijd om het Recht (37)

door HANS G. KRESSE

In de grote zaal van de burcht vindt de volgende dag de rechtszitting plaats. De aanwezigheid van de Dvergar-koning schijnt Lauri vrees aan te jagen. Maar zelfs nu nog lijkt hij overtuigd van zijn goed recht. Erwin is van hem. Schamper heeft hij Eric gevraagd wie als rechter op zal treden. Maar daarop was de Noorman voorbereid. Er is er één, in wier handen hij de beslissing durft leggen. Dezelfde, die hem eens, jaren geleden bij de aanvang van zijn eindeloze reeks avonturen, zijn lot voorspelde. De Vala, de vreemde vrouw uit de wouden, die de draad van het lot spint op haar spinnewiel, vraagt hij om uitspraak te doen. Als de partijen de zaal binnentreden, vinden zij de witte gestalte reeds zittend in de koningszetel. Zwijgend nemen zij hun plaatsen in. Orl, geheel omsloten door een zwarte mantel, schrijdt terzijde. Dan komt de Lynx der Wouden naar voren. Met vaste stem begint hij de feiten op te sommen. „Jaren geleden bewees Lauri Heer Eric een dienst. In ruil daarvoor stelde hij enige eisen. Indien deze eisen onrechtvaardig worden bevonden, staat zijn schuld dan vast, o Vala?" „Laat mij eerst weten welke die eisen waren", antwoordt de zachte vrouwenstem. Zij wenkt de magiër nader, die scherp antwoordt: „In ruil voor mijn hulp kwamen wij overeen, dat Heer Eric een scheepslading goud voor mij zou halen uit Goudland. Daarvoor kreeg hij twee jaar". „En indien hij deze termijn overschreed?" vraagt de Vala. „Dan zou zijn eerstgeboren zoon mij toekomen". Eric balt zijn vuisten. „Die toezegging heb ik nimmer gedaan", zegt hij grimmig. Maar wie zal ooit bewijzen, dat hij gelijk heeft? Plotseling ziet hij Orl oprijzen. „Ik zou graag een vraag stellen", wendt de Dvergar zich tot Lauri. „Hoe luidt die afspraak ook weer precies, heer magiër?" „Indien Eric niet binnen twee jaar met het goud terugkeerde zou Erwin mij zeven jaren later toekomen!" „Dus zeven jaren na het vertrek van Eric?" „Ja!" „Die afspraak kan onmogelijk zo gemaakt zijn", zegt de Dvergar scherp. „Althans niet door Eric. Want op het ogenblik dat de Noorman vertrok, was hij onkundig van het feit, dat hij enige maanden later een zoon zou krijgen. Het was hem dus onmogelijk de termijn zo scherp vast te stellen! Gij liegt, Lauri......!"

Aire acondiciona ta un bendicion pa pais tropico

Dia pa dia Aire-accondiciona ta bira mas popular na pais-nan tropico. Es apparato-nan ta bira mas perfectione, prijs-nan ta baha, y te hasta compania-nan di Electricidad ta reduci tariefnan di corriente pa aparatonan di aire-accondiciona.

Tur esaki ta indica cu airecondiciona no ta un lugo grandi mas, solamente pa esnan cu ta bon para na placa, pero dia pa dia un cos di necesidad pa tur hende. Si nos por kere bendedor nan di es apparatonan aki, y segun nos ta mira nan ta bai hanja razon, e apparato di aire acondiciona pa pais nan tropico ta exatamente e kachel (stoof) di pais nan friu.

No ta di casualidad cu ta e negoshi grandi nan y lugar principalnan a mira e necesidad di aire condiciona prome.

Es lugar grandinan aki a cuminsa cu e instalacion nan aki prome. (Pasobra gasto nan tabata hopi alto).

Nan no hasi tur e gastonan aki, pa contenta e personal... Tampoco no ta pa hasi e lugar mas lugo, tabata un necesidad cu negociantenan inteligente a nota.

Den praktijk e la demonstra cu nan unda tin aire condiciona, empleadonan ta produci mas trabao.

Laga nos hasi un comparacion trobe cu pais fin nan, no ta conosi cu un negoshi of oficina, grandi of chikito, den tempo friu, ta laga nan empleadonan sinta den panja diki di lana, temblando di friu, es hendenan aki casi no por traha. E mes cos si ta bai pa lugar tropico den tempo di calor. Hopi biaha ta worde reclama cu personal nan no ta produci suficiente. Traha tur dia den un lugar horna, caloroso, ningun hende lo por wanta esei pa mucho tempo.

Tambe den tempo caloroso pa druminento e ta un solucion. Ora cu bo ta bolter riba bo cama, henter anochi sin por drumi, mainta bo ta lanta sin brio sin animo pa traha...

Si bo a drumi un anochi den un cuarto aire-acondiciona, lo bo nota e diferencia, animo y amor pa trabao.

MUZIEK-SCHOOL TA BAI PA DILANTI

Den ultimo reunion cu tabata tin antayera nochi, esnan cu tabata presente a keda hopi contento di tende cu Senjora Owen di Lago a ofrece pa test mucha-nan gratis, cu tin conocementu di ritmo y musical. Bestuur di muziek-school lo acepta es oferta aki cu mucho gusto, ademas awor cu tin tanto mucha-nan di Santa Cruz y Noord cu ta duna nan op pa school.

Lesnan na Noord por cumisa awor, y mientras e piano, cu a worde pidi na Hulanda ta biniendo, (es regalo formidabel aki ta di Lago), por hasi uso di piano- di frere-nan.

Tambe a worde accepta e proposicion di tuma un examen chikito pa anja, e prome examen ta na Januari. Na e mucha-nan cu a pasa nan examen bon, lo tini un reunion pa celebracion, na unda mayornan tambe ta bon bini naturalmente, na unda lo duna e muchanan nan diploma y un boeki di Muziek.

Reunion di antayera nochi a worde dirigi pa senjor F. de P. Wever.

ROTARY TA CELEBRA DIA DI NATION-UNIDAS

Na un reunion especial, Dialuna awor rotario Arubano-nan, kende a invita tal di authoridadnan, lo trata especial riba trabao di Nation Unidas. Es commemoracion aki ta motibo di celebracion di dia di Nation Unidas, esta dia 24 di October.

E reunion ta worde tene, anochi na Trocadero.

NOTICIA DI AFO

Georgetown: Sabotage na B. G. Polisnan ta informa cu nan a kibra rieel-nan di spoorlijn y hasi hopi danjo na e locomotief.

Dr. Cheddi Jagan y L. F. S. Burnham, lider-nan di partido di pueblo di B.G., a sali cu avion pa London Inglatera. Na aeropuerta tabata tin manifestacion pa despedida. Nan lo pasa na Paramaribo, na unda na lo keda bao di guia di polisnan te ora cu nan sali trobe. Diarazon nan lo jega Amsterdam di unda nan lo bai London.

CARL ERKINS, de 26-jarige pitcher van de Brooklyn Dodgers heeft onlangs het strike outs record dat op naam van Howard Ehmke stond en in 1929 gemaakt werd, verbeterd. Hij maakte 14 strike outs in een wedstrijd tegen de Yankees.

Sport

Australië bouwt Olympisch dorp met 500 huizen

MELBOURNE. In de voorbereiding van de Olympische Spelen in 1956 komt geleidelijk meer gang. Ook wat de netelige kwestie van het Olympisch dorp aangaat is thans overeenstemming bereikt tussen de verantwoordelijk instanties van de staat Victoria en het organisatie comite.

Het dorp zal verrijzen in Hedelberg, een Noordelijk voorstad van van Melbourne, ongeveer 16 Kilometer verwijderd van het stadion, de wielerbaan en het ontworpen zwemstadion.

Bij een gemiddelde verkeersdrukte duurt de rit per bus van Hedelberg naar het Olympisch Stadion ongeveer een half uur. Volgens de premier van Victoria, John Cain, komt geen enkele andere plaats voor het dorp in aanmerking, tenzij men deze een kleine 35 kilometer buiten het centrum wil kiezen.

Het dorp zal bestaan uit ongeveer 500 huizen en nog enkele blokken met etagewoningen. Het zal plaats bieden aan 5 a 6000 deelnemers en officials. In het centrum ervan komen een postkantoor, banken, winkels en eetzalen. Er is voldoende ruimte voor de aanleg van oefenterreinen. Tussen het dorp en de verschillende wedstrijdvelden zullen bussen lopen.

Hedelberg is wat zijn ligging betreft uitstekend geschikt voor de bouw van een Olympisch dorp. Aan de athleten kan de grootste rust gegarandeerd worden, want het ligt ver van de grote verkeerswegen en fabrieken. De huizen, die na afloop van de Spelen aan Australische families verhuurd zullen worden, krijgen een uiterst moderne inrichting.

Wat de bezoekers aangaat, heeft de Secretaris van het Australisch Olympisch Comite verklaard, dat voor allen onderdak zal worden gevonden. Het grootste gedeelte zal gehuisvest worden bij particulieren en de rest, zo nodig, aan boord van schepen. Men twijfelt er echter aan of meer dan 1.000 sportliefhebbers de verre reis naar Melbourne zullen maken. Als er 50.000 kwamen zou dit, volgens de voorzitter van het organisatie comite, naar verhouding veel meer zijn dan naar Londen en Helsinki reisden.

Het cricket stadion te Melbourne, dat vergroot word om als Olympisch Stadion te kunnen dienen, is nu al te klein. Bij een belangrijke wedstrijd waren onlangs 89.500 toeschouwers aanwezig maar duizenden moesten buiten blijven staan.

Hierdoor werd de noodzakelijkheid van een uitbreiding, onafhankelijk van de Olympische Spelen, nog eens onderstreept. In 1956 zal het Stadion 119.000 plaatsen tellen en na de Olympische Spelen zal de capaciteit op 150.000 worden gebracht.

ZONDAG HOLLAND—BELGIE

's GRAVENHAGE. De voetbalwedstrijd Nederland-België, die Zondag te Rotterdam wordt gespeeld, zal door de Nederlandse Televisiestichting worden uitgezonden. De Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond stelde als voorwaarden, dat alle direct of indirect aan het stadion toegebrachte schade door het opstellen vergoed, vergoeding zal worden betaald voor de plaatsen, die door het opstellen van de apparatuur niet kunnen worden verkocht, en Nf 500 voor het recht van uitzending.

De secretaris van de Nederlandse Televisie-stichting deelde mede, dat de E. T. S. de voorwaarden onjuist acht, maar ze aannam om de televisiekijkers niet te duperen.

INTERNATIONAAL HOCKEY

's GRAVENHAGE. De Nederlandse dames hockeyploeg verloor op klein Zwitserland met 1—3 van de Nieuw Zeelandse damesploeg. Bij de stand was de rust 2—1 voor Nieuw Zeeland.

TAKTIEK INZAKE TRIEST

(Vervolg van pag. 1)

dragen aan Rusland te komen, fel afgewezen. Adenauer ziet daardoor zijn Europese defensie-gemeenschap in gevaar gebracht, aangezien zelfs maar de mogelijkheid, dat Rusland de garantiegedachte zal aannemen, Parijs er toe zal brengen nog langer met de ratificatie van de Europese Defensiegemeenschap te wachten. Men heeft met Adenauer's oordeel rekening gehouden en de passage over de garantieverdragen geschrapt.

Op het gebied der Koreaanse politiek hebben de Britten een succes geboekt. Dulles ging er mee accoord de politieke conferentie te houden met de Grote Vijf plus N. en Z. Korea. Algemeen ziet men hierin een begin van de erkenning van Peking-China door de V.S., maar uit Washington kwamen berichten, dat dit bepaald onjuist is.

Het Arabisch-Israëlische conflict vormde een ander punt der besprekingen van de drie ministers, maar zij hebben dit na enkele afkeurende woorden aan het adres van Israël verwezen naar de Veiligheidsraad, die er op dit ogenblik over spreekt. Het is echter duidelijk, dat Israël bij de Grote Drie thans heel wat minder sympathie heeft dan in 1948. Men beseft blijkbaar, dat het Westen de Arabische staten momenteel harder nodig heeft dan Israël.

HAMMERSKJOELD BEMIDDELT IN BESTANDSCOMMISSIE-RUZIE

NEW YORK. Met het oog op de ernstige menigsverschillen tussen de leden van de neutrale terugzendingscommissie in Korea onderling, is de secretaris-generaal van de Verenigde Naties Hammerskjoeld persoonlijk tussenbeide gekomen. Hij voerde besprekingen met de afgevaardigden van India van de Sowjet Unie, van Zweden van Engeland en van de Verenigde Staten.

Volgens te New York ontvangen berichten zou de commissie op het punt staan uiteen te vallen. Dit zou tot gevolg hebben, dat het lot van de krijgsgevangenen, die tot dusverre weigerden te repatriëren volkomen onzeker zou worden.

Inmiddels heeft een van de 23 Amerikaanse gevangenen, die niet willen repatriëren, te kennen gegeven alsnog naar de Verenigde Staten te willen gaan, welk verzoek is ingewilligd.

GAAT WINNIE ALLEEN NAAR MOSKOU?

LONDEN. Sir Winston Churchill weigerde in het Lagerhuis iets te zeggen over de persberichten als zou hij van plan zijn Moskou te bezoeken. De stampvolle zaal zat in spanning te wachten op elk woord van de premier in antwoord op de vragen van een Labourlid. „Ik ben bang - zo zeide Churchill - dat ik zeer wijde deuren zou openen, indien ik zou trachten alles wat in de kranten gezegd wordt, te bevestigen of te ontkennen" en hij ging weer zitten.

Dit was wel een sterke anti-climax.

RELLETJES IN GUATEMALAANS SPORT-STADION

GUATEMALA. In de stad Guatemala kwam het gisteren tot relletjes omdat tijdens een gebeurtenis in de Arena het overgrote deel van de aanwezigen, namelijk 15.000 van de 20.000 - naar binnen was gegaan zonder in het bezit te zijn van een plaatsbewijs. Stoelen en banken werden vernield en in brand gestoken. Het slot van het lied was dat vijf personen naar een ziekenhuis moesten worden vervoerd.

De politie kwam NIET tussenbeide, om het vergieten van bloed te voorkomen.

OPSTELLING NEDERLANDS ELFTAL

's-GRAVENHAGE. Voor de voetbalwedstrijd Nederland—België, die Zondag a.s. 25 October, in het Feijenoord-stadion te Rotterdam zal worden gespeeld is het Nederlandse elftal als volgt samengesteld:

Doel: Steiger van PSV; Achter: Odenthal van Haarlem en Tebak van Eindhoven; Midden: Klaassens van VVV, Terlouw van Sparta en Biesbrouck van RCH; Voor: Overbeeke van Dosko, van Beurden van BVV, van Melis van Eindhoven, Bennaers van Dosko en Gruyzen van Sittardia.

Reserves zijn: van de Wint van VSV; van der Hoek van Feijenoord; Bleyenberg van Rigtersbleek; Schouten van Excelsior en Schmidt van Eindhoven.

EDEN ZOEKT TOENADERING TOT PERZIE

LONDEN. „Het omverwerpen van de regering Mossadeq is naar ik hoop het begin van een nieuw hoofdstuk in de Brits-Perzische betrekkingen. Engeland wil de vriend van Perzië zijn — aldus de Britse minister van Buitenlandse Zaken Eden, in een verklaring, die hij in het Lagerhuis heeft afgelegd.

COMMANDOWISSELING in het Verre Oosten. Links Generaal Mark W. Clark, droeg op 7 October het commando over aan Generaal John E. Hull (rechts).